

NAU NOM VE U MEDICINSKOG FAKULTETA
UNIVERZITETA U BEOGRADU

Na sednici Nau nog ve a Medicinskog fakulteta u Beogradu, održanoj dana 24. 09. 2015. godine, broj 4600/16, imenovana je komisija za ocenu završene doktorske disertacije pod naslovom:

„Prognosti ki faktori rane smrti i relapsa bolesti u akutnoj promijelocitnoj leukemiji“

kandidata mr dr Mirjane Mitrovi , zaposlene na Medicinskom fakultetu u Beogradu kao aistent na katedri za internu medicinu i u Klini kom Centru Srbije u Beogradu, na Klinici za hematologiju. Mentor je Prof. dr Nada Suvajdži Vukovi .

Komisija za ocenu završene doktorske disertacije imenovana je u sastavu:

1. Prof. dr Biljana Mihaljevi , profesor Medicinskog fakulteta u Beogradu
2. Prof. dr Dragica Tomin, profesor Medicinskog fakulteta u Beogradu
3. Nau ni savetnik dr Sonja Pavlovi , Institut za molekularnu genetiku i geneti ko inženjerstvo (IMGGI), Univerziteta u Beogradu.

Na osnovu analize priložene doktorske disertacije, komisija za ocenu završene doktorske disertacije jednoglasno podnosi Nau nom ve u Medicinskog fakulteta slede i

IZVEŠTAJ

A) Prikaz sadržaja doktorske disertacije

Doktorska disertacija mr sci Mirjane Mitrovic napisana je na 130 strana i podeljena je na slede a poglavlja: Uvod, Ciljevi rada, Materijal i metode, Rezultati, Diskusija, Zaklju ci,

Literatura i Prilozi. U disertaciji se nalazi ukupno 15 slika, 30 dijagrama i 32 tabele. Doktorska disertacija takođe sadrži sažetak na srpskom i engleskom jeziku, biografiju kandidata, podatke o komisiji i spisak skraćenica korištenih u tekstu.

U **Uvodu** je definisana akutna promijelocitna leukemija (APL), način njenog dijagnostikovanja i savremenih terapijskih pristupa, uz poseban osvrt na optimizaciju terapijskih protokola tokom poslednjih 20 godina. Osnovni uzroci neuspela lečenja bolesnika sa APL su rana smrt (RS) i relaps bolesti (RB). Oba uzroka su u uvodu jasno definisani, uz opis evolucije definicije i RS i RB. Jasno su opisani uzroci RS i patofiziološki mehanizmi koji do nje dovode, uz poseban osvrt na hemoragijsku ranu smrt (HRS). Dat je uporedni pregled dosadašnjih literaturnih podataka u vezi prognoznih parametara za nastanak RS i RB, kao i strategija koje se predlaže za njihovu prevenciju. Takođe je naglašen značaj praćenja (monitoringa) minimalne rezidualne bolesti (MRB).

Ciljevi rada su precizno definisani: utvrđivanje prediktivne vrednosti kliničko-laboratorijskih parametara (krvna slika, rutinski testovi hemostaze uz ISTH DIK skora (International Society of Thrombosis and Hemostasis Scoring System for disseminated intravascular coagulation), citološkog tipa bolesti, imunofenotipskih i molekularno-genetskih obeležja (izoforma *PML-RARA*, ekspresija Wilmsov tumor (*WT1*) gena i *FLT3-ITD* mutacije) za pojavu RS i RB. Ciljevi su takođe dizajnirane prognozne skore za nastanak HRS, kao i utvrđivanje značaja monitoringa ekspresije *WT1* gena kao markera MRB.

U poglavlju "**Materijal i metode**" navedeno je da je istraživanje sprovedeno u Klinici za hematologiju Kliničkog centra Srbije i u Institutu za molekularnu genetiku i genetičko inženjerstvo (IMGGI), Univerziteta u Beogradu. Precizno je opisan način dijagnostike bolesnika koja je podrazumevala: kompletну krvnu sliku uračun na Coulter-ovom brojaču; određivanje fibrinogena, protrombinskog vremena (PT), aktiviranog parcijalnog tromboplastinskog vremena (aPTT) određene na klasičnom koagulometru i D-dimera imunoturbidimetrijskom metodom; morfološku i citohemijsku analizu razmaza koštane srži obojenih po metodi May-Grunwald-Giemsa i mijeloperoksidazom; imunofenotipizaciju elija koštane srži određenu na multikolornom prototipnom citometru, direktnom imunofluorescentnom tehnikom, sa komercijalnim monoklonalnim antitelima za ispitivanje

membranskih i intracelularnih antigena; klasi nu citogenetsku analizu metodom HG traka na nestimulisanoj koštanoj srži direktnom preparacijom a potom i dvadeset etvoro asovnom kultivacijom; testove molekularne genetike na uzorcima koštane srži: a. detekciju PML-RAR fuzionih transkriptata standardizovanom RT-PCR metodom. b. detekciju *FLT3-ITD* i *FLT3-D835* mutacije PCR, odnosno PCR-RFLP (PCR -„restriction fragment lenght polymorphism“) metodom. c. ekspresiju *WT1* gena „real-time“ RQ-PCR metodom i primenom TaqMan tehnologije. Potom je opisan na in le enja bolesnika uz jasno definisanje pojmova RS i RB, kao i na in monitoringa MRB.

U poglavlju "**Rezultati**" detaljno su opisani i jasno predstavljeni svi dobijeni rezultati.

Diskusija je napisana jasno i pregledno, uz prikaz podataka drugih istraživanja sa uporednim pregledom dobijenih rezultata doktorske disertacije.

Zaklju ci sažeto prikazuju najvažnije nalaze koji su proistekli iz rezultata rada. Koriš ena **literatura** sadrži spisak od 123 reference.

B) Kratak opis postignutih rezultata

U studijskoj grupi bolesnika RS je nastupila kod 22.67% bolesnika. Uzroci rane smrti bili su: krvarenje kod 59% bolesnika, diferencijacioni sindrom (DS) kod 23.5%, infekcija kod 2.67% i akutni infarkt miokarda kod 1.33%. Prediktori nastanka RS u univarijantnoj analizi bili su broj leukocita $10 \times 10^9/L$, opšte funkcionalno stanje sa vrednoš u ECOG skora 3, fibrinogen $< 2 \text{ g/L}$, PT $< 50\%$, ISTH DIK skor 6 i varijarni oblik APL. Multivarijantna analiza identifikovala je leukocitozu, kao nezavisni prognozni faktor nastanka RS. Kako je krvarenje bilo naj eš i uzrok RS posebno su identifikovani prediktivni faktori. U univarijantnoj analizi za nastanak HRS zna ajni su bili: ECOG skor 3, vitalno ugrožavaju e krvarenje na prijemu, leukociti $> 15 \times 10^9 / i > 20 \times 10^9/L$, fibrinogen $< 2 \text{ g/L}$, PT $< 50\%$, ISTH DIK skor 6 i ISTH DIK skor 7. Nezavisni prognozni parametri u multivarijantnoj analizi bili su: vitalno ugrožavaju e krvarenje na prijemu, leukociti $> 20 \times 10^9/L$ i ISTH DIK skor 7. Na osnovu ovih rezultata dizajniran je prognozni skor za hemoragijsku ranu smrt: 0 poena su

dobijali bolesnici bez vitalno ugrožavaju eg krvarenja na prijemu, sa leukocitima $< 20 \times 10^9/L$ i ISTH DIK skor < 7 ; 1 poen bolesnici sa vitalno ugrožavaju im krvarenjem na prijemu i leukocitima $20 \times 10^9/L$; 2 poena: ISTH DIK skor > 7 . Na osnovu vrednosti skora bolesnici su klasifikovani u tri grupe: nizak rizik: 0 poena, umeren rizik: 1-2 poena i visok rizik: 3 poena. U estalost RHS se zna ajno razlikovala izme u rizi nih grupa: nizak rizik 2.4%, umeren 26.1%, visok rizik 100%.

Kompletnu remisiju (KR) postiglo je 77.33% bolesnika. Relaps APL je registrovan kod 13.79%, prose no u 25. mesecu od od postizanja KR (opseg 3 – 43 meseca). Bolesnici sa relapsom APL su imali prose no ve i broj leukocita na prezentaciji, eš e su eksprimirali CD56 antigen i *FLT3-ITD* mutaciju, kao i prekomernu ekspresiju *WT1* gena posle konsolidacije. Pove anje ekspresije *WT1* uo eno je tako e u uzorcima tokom relapsa ($>1.5 \log$ u 2/6 (30%) relapsa, $>1 \log$ kod 3/6 (50%) i $<1 \log$ kod 1/6 (16.67%). U jednom slu aju porast ekspresije *WT1* gena je registrovan ak 6 meseci pre pojave *PML-RAR* pozitivnosti.

C) Uporedna analiza doktorske disertacije sa rezultatima iz literature

U estalost RS u studijskoj grupi iznosila je 22.67%, dok su velike kooperativne studijske grupe (Sanz M i saradnici. Blood 2009;113:1875-91; Tallman MS i saradnici. Blood 2002;100:4298-302; Avvisati G i saradnici. Blood 2002;100:3141-6; Lo-Coco F i saradnici. Blood. 2004;104:392) za APL saopštile u estalost RS $< 10\%$. Me utim, u poslednje vreme, velike populacione studije i registri (ameri ki - Park JH i saradnici. Blood 2011;118:1248-54, kanadski - Paulson K i saradnici. Br J Haematol 2014;166:660-6, švedski - Lehmann S i saradnici. Leukemia 2011;25:1128-34), kao i neki pojedina ni centri (Brazil - Jacomo RH i saradnici. Haematologica 2007;92:1431-2; Turska - Serefhanoglu S i saradnici. Leuk Res 2010;34:317-9; Tunis - Jeddi R i saradnici. Hematology 2010;15(4):204-9) saopštavaju znatno ve u estalost RS od oko 30%. Krvarenje je bilo uzrok RS kod 59% naših bolesnika, što je u skladu sa saopštenjima PETHEMA, GIMEMA, švedske, brazilske i Turske grupe u kojima je hemoragija kao uzrok RS registrovana kod: 50%, 54.5%, 41%, 60.5% i 65% bolesnika.

Identifikovanje kliničkih i laboratorijskih parametara na prezentaciji APL, koji imaju prognozni značaj za nastanak RS, omogućujući formiranje prognostičkog skora i rano otkrivanje bolesnika sa visokom rizikom za nastanak RS i eventualni preemptivni terapijski pristup. Prediktori RS, identifikovani univarijantnom analizom u studijskoj grupi, bili su: broj leukocita $10 \times 10^9/L$, ECOG 3, fibrinogen $< 2 \text{ g/L}$, PT $< 50\%$, ISTH DIK skor 6 i varijantni tip bolesti. Multivarijanta analiza je identifikovala samo broj leukocita $10 \times 10^9/L$ kao nezavisni prognozni faktor RS. Do sada su u literaturi identifikovani brojni prognozni faktori za nastanak RS. Naime, u švedskoj populacionoj studiji kao prediktori RS identifikovani: starost > 55 godina, ECOG 3-4, broj leukocita $> 10 \times 10^9/L$, povišen kreatinin u serumu, povišena vrednost CRP i LDH u serumu, hipoalbuminemija i trombocitopenija. Sa druge strane, američka populaciona studija je identifikovala samo životnu dob > 55 godina kao prediktivni faktor RS. Španska kooperativna grupa za APL je pak ukazala na značaj sledećih prediktivnih faktora za nastanak RS: povišena vrednost kreatinina u serumu, broj leukocita $> 10 \times 10^9/L$, starost > 60 godina, muški pol, ECOG > 1 i značajna ekspresija CD56 na leukemijskim promijelocitima (CD56 pozitivnost).

Sledeći primer PETHEMA grupe koja je analizirala prediktivne faktore za svaki uzrok RS ponaosob (De la Serna i saradnici. Blood 2008;111:3395-402), u studiji su analizirani prediktivni faktori za nastanak HRS. Sa druge strane, broj bolesnika umrlih usled DS i infekcije bio je isuviše mali za adekvatnu statistiku analizu. Prediktori HRS, u univarijantnoj analizi, u studijskoj grupi bolesnika, bili su: loše opštete funkcionalno stanje - ECOG 2, vitalno ugrožavajuće krvarenje na prijemu, broj leukocita $> 20 \times 10^9/L$, nivo fibrinogena u serumu $< 2 \text{ g/L}$, PT $< 50\%$, ISTH DIK skor 6 i ISTH DIK skor 7. Međutim, u multivarijantnoj analizi nezavisnost su zadržali samo vitalno ugrožavajuće krvarenje prisutno na prijemu, broj leukocita $> 20 \times 10^9/L$ i ISTH DIK skor 7. Sa druge strane, prediktivni faktori za nastanak HRS, identifikovani u PETHEMA studijama multivarijantnom analizom su: povišen kreatinin u serumu, broj blasta u krvnoj slici $> 30 \times 10^9/L$ i prisustvo koagulopatije. Sa druge strane, koreanska grupa autora ukazala je da su dvostruko povećane koncentracije LDH u serumu i nivo fibrinogena u serumu (1.5 gr/L) prognozni faktori za nastanak HRS (Kim DY i saradnici. Leuk Res 2011;35:152-8). Napominjemo da u literaturi, do sada, nije

opisan skor koji bi ve na prezentaciji omoguio identifikovanje bolesnika sa APL i visokim rizikom od nastanka HRS.

Relaps APL dijagnostikovan je kod 18.74% bolesnika u studiji le enih protokolom PETHEMA LPA 99 i 7.4% bolesnika le enih PETHEMA LPA 2005 protokolom. Navedeni rezultati su u skladu sa rezultatima le enja španske kooperativne grupe PETHEMA LPA 2005, koja je saopštila etvorogodišnju u stalost relapsa od 9%, što je statistički značajno manje od 11%, koliko iznosi stopa relapsa tokom le enja protokolom PETHEMA LPA 99. Trend smanjenja stope relapsa u grupi bolesnika le enih novijim protokolom je posledica intenzivnijeg konsolidacionog le enja visokorizičnih bolesnika (Sanz M i saradnici. Blood 2010;115:5137-46). Ispitivanje prognoznih faktora za postizanje druge kompletne remisije (KR2) ograničeno je malim brojem bolesnika, kako u okviru studijske grupe doktorske disertacije, tako i u drugim studijama.

U doktorskoj disertaciji prediktori relapsa u trenutku dijagnoze APL, bili su broj leukocita $10 \times 10^9/L$, *FLT3-ITD* pozitivnost i *CD56* pozitivnost. U PETHEMA-GIMEMA studiji izvršena je analiza većeg broja kliničko-labaratorijskih parametara u pogledu prediktivne vrednosti za nastanak relapsa. Kao značajni su izdvojeni samo broj leukocita i trombocita. Na osnovu njih dizajniran je Sanzov skor koji je zadržao značajnost i u svim narednim PETHEMA studijama (Sanz M i saradnici. Blood 2000;96:1247-53). U studijama drugih grupa leukociti su uvek imali prediktivnu vrednost, što nije uvek bio slučaj i sa Sanzovim skorom. Univarijantne analize različitih studija identifikovale su i starost > 60 godina, varijantni tip bolesti, *bcr3* tip transkripta, *FLT3-ITD* mutaciju i *CD56* pozitivnost kao prediktivne faktore za nastanak relapsa APL (Tallman MS i saradnici. Blood 2002;100:4298-302; Montesinos P i saradnici. Blood 2011;117:1799-805; Breccia M i saradnici. Leuk Res 2014;38:194-7; Barragan E i saradnici. Haematologica 2011;96:1470-7; Lou Y i saradnici. Ann Hematol 2014;93:941-8).

Koliko nam je poznato, doktorska disertacija je zasada jedina studija koja je pratila nivo ekspresije *WT1* gena u APL i to povodom dijagnoze, tokom indukcije, konsolidacionog lečenja, terapije održavanja kao i po završetku lečenja, u okviru prvenstvene MRB.

D) Objavljeni radovi koji ine deo doktorske disertacije

1. Mitrovic M, Suvajdzic N, Bogdanovic A, Kurtovic NK, Sretenovic A, Elezovic I, Tomin D. International Society of Thrombosis and Hemostasis Scoring System for disseminated intravascular coagulation 6: a new predictor of hemorrhagic early death in acute promyelocytic leukemia. *Med Oncol* 2013;30(1):478-84.
2. Mitrovic M, Suvajdzic N, Elezovic I, Bogdanovic A, Djordjevic V, Miljic P, Djunic I, Gvozdenov M, Colovic N, Virijevic M, Lekovic D, Vidovic A, Tomin D. Thrombotic events in acute promyelocytic leukemia. *Thromb Res* 2015;135(4):588-93.

E) Zaklju ak (obrazloženje nau nog doprinosa)

Doktorska disertacija „**Prognozni faktori rane smrti i relapsa bolesti u akutnoj promijelocitnoj leukemiji**“ dr Mirjane Mitrovi predstavlja originalni nau ni doprinos u razumevanju prediktivnih faktora za razvoj RS i RB u APL. Svi identifikovani faktori a posebno prognozni skor razvijen u ovoj studiji omogu avaju otkrivanje bolesnika sa visokim rizikom za nastanak RS i RB, koji zahtevaju intenzivnije le enje.

Ova doktorska disertacija je ura ena prema svim principima nau nog istraživanja. Ciljevi su bili precizno definisani, nau ni pristup je bio originalan i pažljivo izabran, a metodologija rada je bila savremena. Rezultati su pregledno i sistemati no prikazani i diskutovani, a iz njih su izvedeni odgovaraju i zaklju ci.

Na osnovu svega navedenog, a imaju i u vidu dosadašnji nau ni rad kandidata, komisija predlaže Nau nom ve u Medicinskog fakulteta Univerziteta u Beogradu da prihvati doktorsku disertaciju dr Mirjane Mitrovi i odobri njenu javnu odbranu radi sticanja akademske titule doktora medicinskih nauka.

U Beogradu, 25.10.2015.

lanovi Komisije:

Prof. dr Biljana Mihaljevi

Mentor:

Prof. dr Nada Suvajdži -Vukovi

Prof. dr Dragica Tomin

naučni savetnik dr Sonja Pavlovi
